ти підготовку до видання двох останніх книг з мінералогії Українських Карпат; 3) значно посилити увагу до вивчення мінералогії в найслабше досліджених регіонах України; 4) здійснювати подальше більш глибоке вивчення геологічних об'єктів з благороднометалевим, кольоровометалевим і рідкіснометалевим зруденінням. Окрім цього, є потреба у підготовці нових монографічних зведень по Українському щиту, Волино-Поділлю, Донбасу і Криму; посиленої уваги потребують мінералогічні дослідження техногенних продуктів, в тому числі підготовка монографічного зведення по техногенних мінералах України; більш інтенсивного впровадження вимагає мінералогічне картування, особливо на рудоносних об'єктах; подальшої уваги потребує мінералогічне районування, особливо складання схематичних карт районування території України в цілому і схематичних карт розміщення найважливіших мінеральних об'єктів у окремих мінералогічних провінціях, субпровінціях і навіть в особливо важливих і цікавих мінералогічних районах.

ЛІТЕРАТУРА

- 1. Лазаренко Е.К. Опыт генетической классификации минералов. - Киев: Наук. думка, 1979. - 316 с.
- 2. Матковский О.И. Состояние и задачи регионально-минералогических исследований в Украине
- // Минерал. сб. 1983. № 37, вып. 2. С. 3-8.
  3. *Матковський О.І.* Проблеми регіональної мінералогії в Україні // Зап. Укр. мінерал. т-ва. - 2004. - № 1. - C. 45-54.
- 4. Матковський О., Павлишин В. Стан і перспективи розвитку регіонально-мінералогічних досліджень в Україні. - Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1998. - 76 с.
- 5. *Матковський О.І., Сливко Є.М.* Схематична карта мінералогічного районування України // Мінералогія: історія, теорія і практика. Тези міжнародн. наук. конф., присвяченої 140-річчю кафедри мінералогії Львівського університету ім. І. Франка. - Львів, 2004. - С. 38-41.
- 6. Гурський Д.С., Калінін В.І., Лебідь М.І. та ін. Закономірності розміщення родовищ корисних копалин на території України // Мін. рес. України. -1998. - № 1. - C. 15-18.

7. Геологія і корисні копалини України: Атлас М-б 1: 5000 000 (Гол. ред. Л.С. Галецький, керівн. про-

екту Н.М. Чернієнко). - К., 2001. - 168 с. 8. Войновський А.С., Бочай Л.В., Нечаєв С.В. та ін. Комплексна металогенічна карта України масштабу 1:500 000. Пояснювальна записка. Держге-

олслужба України. - Київ, 2003. - 336 с. 9. *Павлишин В.І., Зінченко О.В., Довгий С.О.* Загальні особливості мінерального складу геологічних утворень України // Мінерал, журн. - 2007. - 25, № 2. - C. 5-18.

10. Минералы Украины. Краткий справ. (Н.П. Щербак, В.И. Павлишин, А.Л. Литвин и др.). Киев: Наук. думка, 1990. - 408 с.

РЕЗЮМЕ

Проанализированы современные регионально-минералогические исследования в Украине. Отмечено, что на конец XX - начало XXI ст. получена значительная информация о типоморфных особенностях минералов. Определено много новых, очень редких или ранее неизвестных минералов, осуществлены попытки минералогического районирования Украины и составлена первая схематическая карта такого районирования. Названы районы малоизученные в минералогическом аспекте, намечены наиболее важные задачи регионально-минералогических исследований на будущее.

SUMMARY

Modern status of the regional mineralogical investigations in Ukraine is analyzed. It is outlined that at the end of XX - beginning XXI centuries was get substantive information about typomorphic peculiarities of minerals, was distinguished a lot of new very rare or previously unknown minerals, was made regional mineral zoning of Ukraine, first schematic map of such zoning was created. The poorer studied regions from mineralogical point of view are outlined and the most important targets of regional mineralogical investigations are stated.

Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів

e-mail: mineral@franko.lviv.ua

УДК 549. 641. (477)

В.С. МЕЛЬНИКОВ

МІНЕРАЛОГІЯ РІДКІСНОЗЕМЕЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ В ЕНДОГЕННИХ УТВОРЕННЯХ УКРАЇНСЬКОГО ЩИТА

Дано перелік рідкісноземельних елементів (REE), встановлених в ендогенних утвореннях Українського щита (УЩ). Незначна кількість мінеральних видів пояснюється відсутністю на УЩ традиційного типу рідкісноземельних формацій - великих сильнокодиференційованих лужних інтрузій і карбонатитів. Розшаровані сієнітові інтрузії можуть бути промисловим джерелом рідкісноземельних елементів, але кількість мінералів REE обмежена.

ВСТУП

Інтенсивний розвиток високих технологій постійно розширює галузі застосування рідкісноземельних елементів (REE), та ітрію. Відповідно зростає роль мінералів-концентраторів REE як стратегічної

мінеральної сировини. Виникає необхідність у складанні реєстру проявів REE в Україні, зокрема на УЩ, в якому необхідно визначити тип мінералізації. Але які мінерали вважати потенційно промисловими? Як показано в [16, 28], на УЩ не існує родовищ рідкісних металів традиційного типу. Можливо, будуть знайдені родовища, в яких концентраторами REE виявляться маловідомі або рідкісні мінерали. Переважна частка світових родовищ REE мають ендогенне походження. Тому мінералогічний аналіз ендогенних проявів REE на території УЩ є достатньо актуальним.

В ендогенних утвореннях УЩ встановлено близько двох десятків мінеральних видів рідкісноземельних та ітрію (мінерали REE). Це надзвичайно мало у порівняні з загальним світовим реєстром (понад 175) [23]. Причин такої мінеральної "убогості" є декілька. Головна - відсутність на УЩ геологічних формацій, з якими пов'язані прояви рідкісноземельної мінералізації [23]. Друга - низький рівень аналітичної бази в Україні. Мінерали REE найчастіше є акцесорними (або рідкісними), дрібного розміру, часто гетерогенні і метаміктні. Відомо, що найефективнішим методом їх дослідження є електроннозондовий аналіз. Можливо, саме через відсутність сучасного обладнання в Україні протягом десятиріч не знайдено нових (принаймні для України) рідкісноземельних мінералів. Нижче представлені деякі підсумки досліджень з систематичної і регіональної мінералогії REE.

СИСТЕМАТИЧНА МІНЕРАЛОГІЯ

На території УЩ виявлені такі мінеральні види REE ендогенного генезису.

- 1. Оксиди. Ешиніт. Евксеніт. Фергюсоніт. Самарскіт.
- 2. Силікати. <u>Аланіт.</u> <u>Бритоліт.</u> Чевкініт. Пер'єрит. Церіт.
  - 3. Фтор-карбонати. Бастнезит, Паризит. Синхізит.
  - 4. Карбонати. Бербанкіт. Анкіліт. Карбоцернаіт.
  - 5. Фосфати. Монацит. Ксенотим. Рабдофаніт.
  - 6. Фториди. Флюоцерит.

Треба звернути особливу увагу на часте вживання дискредитованих термінів. У довіднику [20] застосовано 7 назв мінералів REE, які не вживаються в світовій літературі. (Наприклад: ортит = аланіт; пріорит = Y-ешеніт; бетафіт, гатчетоліт = U-пірохлор та ін.).

Аналізуючи цей список, можна зробити висновок, що більшість мінералів REE на УЩ є акцесорними або рідкісними, і що тільки 5 мінералів REE можуть утворювати великі скупчення (підкреслені). Переважають мінерали церієвої групи (легкі лантаніди - LREE).

Існують два кристалохімічні типи мінералів REE: а) лантаніди утворюють самостійні структурні позиції, б) лантаніди займають позиції кальцію або структурно подібні позиції. Мінерали першої групи є мінеральними видами. У другій групі REE ізоморфно заміщують кальцій (а також Zr, U, Th). Якщо заміщення не повне (не стехіометрічне) мінерал є рідкісноземельним різновидом іншого мінерального виду. Такі мінерали в статті не розглядаються. Перелік мінеральних видів REE, зафіксованих в ендогенних утвореннях УІЦ наведений в табл. 1.

РЕГІОНАЛЬНА МІНЕРАЛОГІЯ

Значна частка встановлених на УЩ мінералів REE діагностована не достатньо коректно. Тому в табл. 1 занесені тільки ті мінеральні види, ідентичність яких не викликала сумніву. Метою статі не ε їх детальна характеристика, яку містять відповідні посилання. Але деякі мінерали REE розглянуті детальніше, тому що ε або потенційно промисловими

(бритоліт, аланіт, монацит, бастнезит), або мають важливе генетичне значення (оксиди REE).

Оксиди рідкісноземельних елементів. Всі оксиди REE на УЩ є рідкісними мінеральними видами. Найчастіше вони зустрічаються в гранітних пегматитах, де представлені фергюсонітом, ешинітом, евксенітом і самарскітом. У карбонатитах оксиди REE є магматичними акцесорними мінералами [23]. Ешиніт і евксеніт - діморфи [3, 21]. Через метаміктність визначити їх первинну структурну приналежність неможливо. У Західному Приазов'ї ешиніт знайдений у карбонатитах чернігівського комплексу [6, 9], у сподуменових пегматитах Балки Крутої [9] і в керамічних біля с. Єлісеєвка (жила Соловки) [11]. Мінерал діагностований тільки за хімічним складом. Се-фергюсоніт з карбонатитів чернігівського комплексу утворює пойкілітові виділення в кристалах кальциту [7, 9]. Визначені кристалічна і метаміктна форми фергюсоніту з приблизно одна-ковим вмістом U_3O_8 + ThO₂ (~ 2 %) [9]. Значення відношення LREE / HREE коливається від 2 до 4,5, що взагалі фергюсоніту не притаманне. Кристалічний фергюсоніт має тетрагональну симетрію, а метаміктний після прожарювання виявляє тетрагональну або моноклінну [9]. Титанистий фергюсоніт (ризерит, ~ 16 % ТіО₂) знайдений у граносієнітах і сієнітах Кальміуського і Південо-Кальчицького масивів, а також в Октябрському лужному масиві [9]. Фергюсоніт із сієнітів Яструбецького штоку утворює дрібні прозорі кристали рожевого кольору, іноді з темною метаміктною облямівкою. Прозорі кристали мають тетрагональну симетрію. Самарскіт виявлений в керамічних пегматитах Західного Приазов'я (Могила Зелена) і в метасоматитах Сущано-Пержанської зони [11, 17, 18]. У зоні блокового мікрокліну і кварцового ядра самарскіт знаходиться в асоціації з берилом, ортитом, колумбітом, приазовітом і уранінітом. Самарскіт із Приазов'я метаміктний (ThO₂ -2,88 і U₃O₈ - 3,89 %) і суттєво ітрієвий мінерал $(Y_2O_3/Ce_2O_3 = 1,5)$. Наявність у складі 4,78 % Fe_2O_3 є наслідком окиснення Fe2+ під дією α-опромінення.

Пірохлор відомий як акцесорний мінерал пегматитів, лужних порід і карбонатитів [20, 21]. Він є концентратором Nb, Ta, U, а REE є супутними. У Приазов'ї на Мазурівському Та-Nb-родовищі (Октябрський масив) встановлені промислові концентрації пірохлору (до 0,2 %) з вмістом оксидів REE до 7 % [19]. У спектрі REE переважають легкі лантаноїди, а ітрієва група майже відсутня. На території Призов'я виявлені дві відміни пірохлору: власне пірохлор і уран-пірохлор [9] (бетафіт, ельсвортит, гатчетоліт є синонімами уран-пірохлору). За виключенням ельсвортиту пірохлор містить від < 1 до 7-10 % оксидів REE. "Приазовіт" є U-пірохлором з високим вмістом танталу, ітрію і алюмінію. Вміст оксиду ітрію сягає 10 %, а вміст оксидів REE - не більше 0,5 %. Такий незвичайний склад REE і надзвичайно великій вміст Al_2O_3 (до 9-16 %) викликає сумнів щодо індивідуальності мінералу. Оскільки алюміній не прийнятний для структури пірохлору [3], "приазовіт" потребує додаткового дослідження із застосуванням сучасних методів.

Аланіт (ортит). Незважаючи на надзвичайну поширеність аланіту в гранітах, граносієнітах і сієнітах УЩ, він досліджений недостатньо, в ньому часто не визначені фтор, марганець і селективні REE.

Таблиця 1. REE мінерали в ендогенних утвореннях УЩ

M	інеральний вид	Утворення	Місце знаходження	Джерело
<del></del>		Оксиди		<del></del> _
α-ферπосоніт	YNbO₄	Лужні сієніти	Яструбецький шток	
		Метасоматити	Південно- Кальчицький масив	[6, 9, 20]
β-фергюсоніт	YNbO₄	Лужні сієніти	Яструбецький шток	
	CeNbO₄	Карбонатити	чернігівський комплекс	
пегм		Рідкіснометалеві пегматити	Зах. Приазов'я с. Єлісеєвка Зелена Могила	[9, 11]
Ешиніт Евксеніт	Ln(Nb,Ti)₂O ₆	Рідкіснометалеві пегматити карбонатити	Балка Круга чернігівський комплекс	[6, 9, 11]
		Силікати		
Бритоліт	Ca ₂ Ln ₃ (SiO ₄) ₃ (F, OH)	Нефелінові пегматити, маріуполіти, гідротермаліти лужні сієніти	Сх. Приазов'я Октябрський масив Балка Мазурова с. Анадоль Приазов'я Азовський шток	[6, 9, 11, 14, 15]
Аланіт	CaLnAl ₂ Fe ²⁺	Граніти, пегматити	Яструбецький шток В цілому на УЩ Призов'я Азовський шток	[1, 6, 9, 12, 14, 20, 22, 24, 25]
(Ортит)	[SiO₄] [Si₂O ₇] (F,OH)	лужні сієніти гідротермаліти	Яструбецький шток Приазов'я (с. Анадоль)	
Чевкініт	$Ce_4(Fe^{3+}, Ti)_3 (TiO_4)_2(Si_2O_7)_2$	Феніти карбонатитів ортоклаз-фаяліт- геденбергітові сієніти	чернігівський комплекс масив Мала Віска	[6, 9, 20]
Церіт	$Ce_9(Ca, \square)(Fe, Mg)(SiO_4)_6$ $[SiO_3OH](OH)_3$	Ортитова жила	Приазов'я (Анадоль)	[12]
·		Фосфати		
Монацит	CePO₄	Граніти, пегматити, чарнокіти	В цілому на УЩ	[1, 6, 9, 20, 24, 25]
Рабдофаніт	CePO ₄ ·H ₂ O	Гранітоїди (?), метасоматити, камерні пегматити лужні сієніти	Волинь	[8, 14, 20]
Ксенотим	YPO₄	Граніти метасоматити, камерні і рідкіснометалеві пегматити	В цілому на УЩ	[1, 6, 9, 20, 24, 25]
		Фтор-карбонати		
Бастнезит	Ce(CO₃)F	Лужні сієніти, карбонатити, метасоматити і кальцит- флюоритові жили	Азовський шток Чернігівський масив Яструбецький шток	[6, 8, 20, 14]
Паризит	Ca(Ce) ₂ (CO ₃) ₃ F	Карбонатити кальцит-флюоритовіжили	Чернігівський масив Петрово-Гнутово Азовське родовище	
Сінхізит	CaCe(CO₃)₂F	Карбонатити, лужні сієніти камерні пегматити	Приазов'я Азовське родовище Волинь	
Доверит (Y-синхізит)	YCe(CO ₃) ₂ F	Пегматити	Коростеньський плутон	[5]
F6	(C- No) (C C C) (CO)	Карбонати		1101
Бербанкіт	(Ca, Ña)₃(Sr, Ca, Ce)₃ (CO₃)₅	Рісчорити	Покрово-кірєєвський комплекс	[10]
Анкіліт	(Ce, Sr,Ca)(CO₃)(OH) ·H₂O	Нефелінові сієніти карбонатити сієніти	Приазов'я Малотерсянський Масив чернілвський комплекс Старий Крим	[6]
Карбоцернаіт		Карбонатити	Чернігівський масив	[6]
		Фториди		
	(Ce, Y)F₃	Камерні пегматити	Волинь	[8]

Аланіт є типоморфним мінералом I-гранітів [25]. Вміст аланіту в граніті іноді на окремих ділянках є надзвичайно високим (до 5-7 % у Салтичанському) [9, 24, 25]. В Азовському родовищі аланіт є важливим компонентом рідкісноземельної руди. Він кристалізувався одразу після бритоліту, утворюючи з ним епітаксичні зростання [15]. Гідротермальний аланіт біля с. Анадоль (поблизу Октябрського масиву) на 75-85 % виповнює потужну жилу (2×600 м) в анадольському граніті. Мінералізація має не метасоматичний [12], а чітко гідротермальний характер. Аланіт представлений церієвою відміною з підвищеним вмістом МпО (до 1,5-2,5 %) і значенням відношення FeO/Fe₂O₃ до 2,5. У складі аланіту визначений фтор (до 2 %) і незначна кількість торію (< 0,1 % ThO₂). Це пояснює кристалічний стан мінералу.

Бритоліт. Нещодавно бритоліт вважався рідкісним мінералом, пов'язаним переважно з комплексами лужних порід та їх метасоматитів [1, 6, 9]. У незначній кількості (до 0,1 %) він присутній у маріуполітах, нефелінових пегматитах і альбітитах Октябрського масиву [19]. На Азовському родовищі бритоліт кристалізувався разом з цирконом і є рудоутворювальним мінералом [14, 15]. Первинний бритоліт частково або повністю перетворений на бастнезит [15].

Фтор-карбонати **REE** (бастнезит, паризит, синхізит) присутні: 1) у карбонатитах і карбонатитових жилах Приазов'я (чернігівській комплекс, жила Петрово-Гнутово) [6, 9]; 2) у вигляді псевдоморфоз по бритоліту (Азовське родовище) [15]. В карбонатитах чернігівського не виявлені первинні фторкарбонати REE [6]. Вони заміщують бритоліт і аланіт. У паризит-кальцит-флюоритовій жилі Петрово-Гнутово паризит був промисловим мінералом. Подібні прояви рідкісноземельної мінералізації (але набагато меншого масштабу) відомі в інших місцях Приазов'я (Кальміуська тектонічна зона, Балка Вербова, с. Чермалик, с. Заможнє). Оскільки (з кристалохімічних причин) REE не входять до структури простих карбонатів (кальциту, доломіту), вважається, що REE і фтор накопичуються в залишковому розплаві. Але не доведено, що з нього безпосередньо кристалізуються бастнезит і паризит. На Азовському родовищі бастнезит утворює псевдоморфози по первинному (магматичному) бритоліту. Він заміщує від 75 до 90 % об'єму бритоліту. Таким чином, Азовське родовище за мінеральним складом є циркон-бастнезитове, а бритоліт (реліктовий) і аланіт є другорядними мінералами.

Монацит - один з найпоширеніших акцесорних мінералів кислих, збіднених на кальцій порід (гранітів, гранітних пегматитів) [24, 25]. Це типоморфний мінерал S-гранітів [25], але не типовий для лужних порід (сієнітів). У карбонатитах оксиди

REE є магматичними акцесорними мінералами [23]. В бефорситах Чернігівського масиву монацит зустрічається в асоціації з Се-фергюсонітом, а в канадітах - разом з ортитом [6]. В Приазов'ї, в анадольських гранітах вміст монациту зростає до 100-200 г/т. У гранітах Кам'яних Могил і с. Катеринівка монацит зустрічається разом з ксенотимом [9]. Співвідношення концентрацій монациту і ксенотиму приблизно 10: 1. У породах, збагачених на монацит, зростає кількість ксенотиму. Особливу групу рідкісноземельних рудопроявів представляють метасоматити Th-U-REE типу, в яких головним концентратором REE є монацит [2].

ГЕНЕТИЧНА МІНЕРАЛОГІЯ REE

Головним джерелом REE є продукти глибокої диференціації вихідного розплаву [23, 26]. Це лужні граніти, кислі і лужні пегматити, лужні розшаровані інтрузії, зокрема агпаїтові. Окрема група утворень - карбонатити, з якими пов'язані потужні гідротермальні прояви фтор-карбонатів і карбонатів REE [23, 26]. Рідкісноземельні елементи на УЩ пов'язані переважно з гранітними пегматитами і лужними породами [1, 6, 9, 11, 16, 22]. Оксиди REE утворюються на останній стадії кристалізації пегматитів [4, 23] і сієнітових інтрузій [6]. Рідкісноземельний пірохлор кристалізувався із залишкових насичених флюїдом розплавів (пегматити, маріуполіти) [4, 6, 9, 19]. Зауважимо, що для більшості формаційних типів рідкісноземельних пегматитів початковий тиск кристалізації був менше від 2,5 кбар [4]. Оскільки вважається, що ерозійний зріз значної частини УЩ був набагато глибшим цього рівня (можливо, не менше 7-10 км), пегматитові родовища REE на території УЩ не збереглись. На УЩ не знайдені родовища REE, які генетично пов'язані з великими масивами глибоко диференційованих лужних порід. Деякою альтернативою їм ϵ сієнітові штоки яструбецько-азовського типу [6, 14, 29], які, по суті, представляють потужні фракційні колони глибиною понад 5 км. За певних умов диференціації лужного розплаву (низька фугітивность кисню, насиченість фтором) може відбутись накопичення значної маси REE [29].

ЕНДОГЕННІ РОДОВИЩА І ПЕРСПЕКТИВИ НО-ВИХ ВІДКРИТТІВ

Єдиним промисловим рідкісноземельним об'єктом на території УІЦ є Азовське родовище [14, 19, 29]. Його генетична специфіка полягає у синхронній кристалізації магматичного бритоліту і циркону з утворенням комплексної Zr-REE руди [14]. Наступні процеси фтор-вуглекислотного метасоматозу змінили первісний мінеральний склад руди, перет-

Таблиця 2. Порівняльна характеристика промислових родовищ Zr-REE типу, генетично пов'язаних з лужними породами [19, 26]

Родовище	Місце знаходження	ZrO ₂ ,	Y ₂ O ₃ ,	Головні мінерали-концентратори REE
	<u>_</u>	%	%	
Азовське	Приазов'я, Україна	1,5	0,13	Бастнезит, бритоліт, аланіт
Брокмен	Австралія	1,9	0,14	Евксеніт
Пахарита	Нью Мехіко, США	1,2	0,18	Евдіаліт
Стренджлейк	Канада	3,0	0,5	Гадолініт, бастнезит, кайнозит
Ілімаусак	Південна Гренландія	1,2*	0,12	Евдіаліт

ворили її на бастнезит-цирконову [15]. Внаслідок перерозподілу REE відбулось збагачення бастнезиту на ітрій, а в цілому в концентраті збільшився вміст REE [13, 15]. В табл. 2 подається порівняльна характеристика (за середнім вмістом цирконію та ітрію) деяких родовищ REE, в яких акумулюються HREE + Y. Відповідно до наведених даних, за вмістом Y₂O₃ Азовське родовище не поступається деяким світовим родовищам HREE.

Дослідження мінералогії REE у рудопроявах ендогенного походження дозволяє зробити висновок щодо об'єктів, перспективних на REE. Такими можна вважати: а) диференційовані сієнітові штоки [7, 28, 29]; б) гідротермально-метасоматичні утворення, пов'язані з лужними масивами [12, 17]; в) уран-торієві метасоматити з попутною REE мінералізацією [2, 30].

ВИСНОВОК

В ендогенних утвореннях УЩ виявлено близько 20 мінеральних видів рідкісноземельних елементів. Це набагато менше світового реєстру, в якому налічується майже 100 мінеральних видів. Найпоширенішими мінералами REE є аланіт і монацит. Магматичний бритоліт і метасоматичний бастнезит є рудоутворювальними мінералами Азовського Ze-RE-Е-родовища. Потенційно промисловими об'єктами можуть бути диференційовані сієнітові штоки і гідротермальні жили (аланітові, паризитові), генетично пов'язані з лужними масивами.

ЛІТЕРАТУРА

- 1. Акцессорные минералы Украинского щита. / Ред. *Б.Ф. Мицкевич, Н.П. Щербак.* Киев: Наук. думка, 1976. 259 с.
- 2. Анисимов В.А., Кузьмин А.В., Макивчук О.Ф. и др. Ториеносность докембрийских пород Украинского щита и его склонов // Геол. журн. 2007. № 3. С. 51-58.
- 3. Горжевская С.А., Сидоренко Г.А., Гинзбург А.И. Титано-тантало-ниобаты. М.: Недра, 1974. 344 с.
- 4. Гранитные пегматиты. Т. 4. Редкоземельные пегматиты и пегматиты необычного состава. / Ред. В.А. Макрыгина. Новосибирск: Наука, 2007. 423 с.
- 5. *Туров Е.П.*, *Турова Е.П.* Иттросинхизит из камерных пегматитов // Новые данные о минералах СССР // Тр. минерал. музея СССР. 1975. Вып. 24. С. 78-81.
- 6. Кривдик С.Г., Ткачук В.И. Петрология щелочных пород Украинского щита. Киев: Наук. думка, 1990. 407 с.
- 7. Кривдик С.Г., Загнітко В.М., Стрекозов С.М. та ін. Рідкіснометалеві сієніти Українського щита: перспективи пошуків багатих руд цирконіюта лантану // Минерал. журн. 2000. 22, № 1. С. 62-72.
- // Минерал. журн. 2000. 22, № 1. С. 62-72. 8. Лазаренко Е.К., Павлишин В.И., Латыш В.Т., Сорокин Ю.Г. Минералогия и генезис камерных пегматитов Волыни. - Львов: Изд-во Львов. ун-та, 1973. - 359 с.
- 9, *Лазаренко Е.К., Лавриненко Л.Ф., Бучинская Н.И. и др.* Минералогия Приазовья. Киев: Наук. думка, 1981. 430 с.
- 10, Литвин А.Л., Егорова Л.Н., Кульчицкая А.А. и др. Богатый стронцием бербанкит из нефелиновых сиенитов Приазовья // Минерал. журн. 1998. 20, № 2. С. 12-18.
  - 11. Литовченко Е.И. Гранитные пегматиты Запад-

- ного Приазовья. Киев: Наук. думка, 1976. 130 с.
- 12. *Марченко Е.Я*. Ортитовые метасоматиты новый тип редкоземельного оруденения // Минер. журн. 1994. 16, № 5/6. С. 84-89.
- 13. Марченко Е.Я., Пожарицкая Л.К., Нечелюстов Г.Н., Стрекозов С.Н. Типохимические особенности иттрийсодержащих редкоземельных фосфатов Приазовья (Украинский щит) // Минер. журн. 1995. 17. С. 3-13.
- 14. *Мельников В.С., Возняк Д.К., Гречановская Е.Е. и др.* Азовское цирконий-редкоземельное месторождение: минералогические и генетические особенности // Минерал. журн. 2000. 22, № 1. С. 42-62
- 15. Мельников В.С., Гречановська О.С., Груба В.В. та ін. Гетерогенність бритоліту Азовського родовища (Східне Приазов'я) // Мінерал. журн. 2007. 29, № 3. С. 14-24.
- 16. *Мельников В.С.*, *Павлишиин В.И.*, *Бугаенко В.Н.*, *Семка В.А.* Редкие элементы Украины // Минерал. журн. 1998. 20, № 1. С. 92-107.
- 17. Металиди В.С., Приходько В.Л., Лыков Л.И., Ананченко М.В. Геолого-промышленные типы редкометалльных месторождений Сущано-Пержанской рудной зоны // Мінеральні ресурси України. 2000. № 1. С. 22-25.
- 18. Металиди С.В., Нечаев С.В. Сущано-Пержанская зона (геология, минералогия, рудоносность). Киев: Наук. думка, 1983. 136 с.
- 19. Металлические и неметаллические полезные ископаемые Украины. Т. 1: Металлические полезные ископаемые. /Ред. *Н.П. Щербак, А.Б. Бобров.* К.-Львов: Центр Европы, 2005. 783 с.
- 20. Минералы Украины: Крат. справ. / Н.П. Щербак, В.И. Павлишин, А.Л. Литвин и др.; Отв. ред. Н.П. Щербак. Киев: Наук. думка, 1990. 408 с.
- 21. Минералы. Справ. Т. 2, вып. 3. М.: Наука, 1967. 675 c.
- 22. Редкие элементы Украинского шита. /Ред. *И.П. Щербань*. Киев: Наук. думка, 1986. -254 с.
- 23. Семенов Е.И. Оруденение и минерализация редких земель, тория и урана. М.: ГЕОС, 2001. 306 с.
- 24. Справочник по петрографии Украины. / Ред. И.С. Усенко. Киев: Наук. думка, 1975. 580 с.
- 25. *Щербаков И.Б.* Петрология Украинского щита. Львов: ЗУКЦ, 2005. 366 с.
- 26. Castor S.B., Hedrick J.B. Rare Earth elements. Industrial minerals & rocks. / Ed. J. Kogel, N. Trivedy etc. 7th edition. SME, 2006. P. 769-792.
- 27. Compositional and phase relations among rare earth elements minerals "Geochemistry and mineralogy of rare earth elements". / Ed. B.R. Lipin, G.A. MacKay // Rev. Min. 1989. Vol 21. P. 348.
- 28. Kryvdik S.G., Melnikov V.S., Zagnitko V.M., Stre-kozov S.M. Endogenic deposits of rare metals in the Ukrainian Shield // Miner. Journ. (Ukraine). 2002. 24, No 2/3. P. 26-36.
- 29. Melnikov V.S., Kulchitska A.A., Kryvdik S.G. et al. The Azov deposit a new type of rare-metal objects of Ukraine // Miner. Journ. (Ukraine). 2000. 22, No 5/6. P. 39-49.
- 30. Nechaev S.V., Gursky D.S., Bakarzhiev A.K. et al. Deposits of Uranium, Rare and Rare-Earth Metals in the Ukrainian Shield // Mineral. Journ. (Ukraine). 2002. 24, No 4. P. 5-20.

PERIOME

Приведен перечень редкоземельных элементов (REE), установленных в эндогенных образованиях Украинского щита (УЩ). Незначительное число минеральных видов объясняется отсутствием на УЩ традиционного типа редкоземельных формаций - крупных сильно дифференцированных щелочных интрузий и карбонатитов. Расслоенные сиенитовые интрузии могут быть промышленным источником редкоземельных элементов, но число минералов REE ограничено.

SUMMARY

A list of rare earth minerals has been produced for endogen occurrences of the Ukrainian shield. Deficiency of typical rare earth ore series on the Ukrainian shield (such as alkaline granites or carbonatites) is an origin of a few number of rare earth minerals (about 20 individuals). Layered syenite intrusions may be a good source of rare earth elements but a variety of them is highly restricted.

Інститут геохімії, мінералогії та рудоутворення ім. М.П. Семененка НАН України, м. Київ vsmel@i.com.ua

УДК 549.281

О.В. ПАВЛЮК, В.М. ПАВЛЮК

САМОРОДНА МІДЬ СКВИРСЬКОЇ ПЛОЩІ БРУСИЛІВСЬКОЇ ШОВНОЇ ЗОНИ

Проаналізовано перспективи мідного зруденіння Сквирської площі (центральна частина Брусилівської шовної зони). Мідь знаходиться у самородному виді у корах вивітрювання амфіболітів, а також представлена висококонтрастними аномаліями в амфіболітах і кристалосланцях росинсько-тікицької серії. Інший тип зруденіння - аномалії в гідротермально-метасоматично змінених гранітоїдах. На відміну від основних, ультраосновні масиви Сквирської площі на мідь не спеціалізовані. Самородна мідь у корах вивітрювання мафітів може утворювати промислові концентрації. Ділянки з неглибоким заляганням проявів та розміщені поблизу них алювіальні розсипи могли розроблятися у давні часи.

Результати багаторічних досліджень показали, що максимальна кількість і густота проявів міді західної частини Українського щита (УЩ) зосереджена в межах Брусилівської шовної зони, а саме на Сквирській площі. В ході розвідувальних робіт, що проводилися в межах площі з 1960-х рр., було виявлено кілька десятків висококонтрастних аномалій міді в породах фундаменту, але їх перспективи були оцінені негативно через відносно низький вміст. Проте, під час археологічних робіт, що проводились істориком-археологом В.І. Павлюченком в 2004-2006 рр. на території древніх городищ Буки на р. Роставиця і Торчеськ на р. Рось, знайдено велику кількість бронзових виробів та слідів їх плавильного виробництва. Мікрозондове аналізування, проведене в Краківській гірничій академії під керівництвом професора Адама Пестржинського, показало гетерогенну будову виробів. Серед компонентів переважають мідь і свинець, присутні також домішки олова, барію, свинцю, менше - цинку і срібла. Мідь у деяких фазах зустрічається разом з сіркою, тобто вироби виплавлялися, імовірно, частково з сульфідів, а частково - з самородної міді. Ми не виключаємо, що матеріал для виробництва давні поселенці могли брати з місцевих родовищ. Крім того, на лівому березі р. Кам'янка біля с. Мазепинці знайдені залишки ливарних форм (тшинецька культура бронзового віку) [1]. Ці припущення спонукали нас детальніше переглянути дані з геологічних матеріалів щодо Сквирської площі з метою виявлення проявів та невеликих родовищ, які могли експлуатуватись в давні часи.

Сквирська площа знаходиться на стику Дністровсько-Бузького і Росинсько-Тікицького мегаблоків, розділених Брусилівською шовною зоною. Найдревнішими утвореннями тут ε останці архейських

піроксенових кристалосланців, клінопіроксенвмісних амфіболітів і гіперстенвмісних гранат-біотитових плагіогнейсів дністровсько-бузької серії, які залягають серед гранітоїдів Дністровсько-Бузького блоку. У Росинсько-Тікицькому блоці найдревніші утворення - архейські амфіболіти, роговообманкові кристалосланці і біотит-роговообманкові плагіогнейси росинсько-тікицької серії. В межах Сквирської площі вони займають до 60-70 % площі переважно в межах її північної частини (рисунок).

У породах фундаменту і їх корах вивітрювання тут відомо 12 пунктів мінералізації міді з вмістом, що перевищує 0,1 % і 65 висококонтрастних аномалій з вмістом міді 0,03-0,06 %, аномалій з меншим 0,01-0,02 % вмістом відомо понад сотню. Така кількість аномалій та проявів є найбільшою на території західної частини УЩ.

Аномалії і прояви міді можна поділити на дві великі групи: 1 - аномалії переважно низької і середньої контрастності в метаморфізованих основних вулканітах росинсько-тікицької і, частково, дністровсько-бузької серій; 2 - прояви і аномалії часто високої контрастності, зафіксовані в окварцьованих, епідотизованих катаклазованих і гранітизованих кристалосланцях, амфіболітах, біотит-амфіболових мігматитах, а саме в супракрустальних породах інтенсивно змінених пізнішими гідротермальнометасоматичними процесами.

Мідь першої групи перебуває в тісній асоціації з хромом, нікелем і кобальтом. Ці аномалії міді розміщені виключно в полях поширення супракрустальних утворень, що добре спостерігається на магнітних картах, оскільки аномалії міді обов'язково співпадають бодай з незначними магнітними аномаліями.

За даними спектрального і золотоспектрального